

آیین نامه تأسیس درمانگاهها

فصل اول) تعاریف:

ماده ۱- درمانگاه به مؤسسه ای اطلاق می شود که بطور شبانه روزی بیماران سرپایی را برای درمان می پذیرد و در آن محل می توان موارد فوری یا نیازمند کمک های ویژه را حداکثر ۲۴ ساعت تحت نظر قرارداد و در صورت عدم بهبودی و داشتن مشکلات خاص و نیازمند به خدمات بیشتر، بایستی در طول این مدت هماهنگی لازم جهت اخذ پذیرش و اعزام به بیمارستان، در صورت لزوم فراهم گردد.

تبصره ۱- در این آیین نامه به منظور اختصار به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی ((وزارت)) و به دانشگاه یا دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ((دانشگاه/دانشکده)) و به کمیسیون تشخیص امور پزشکی موضوع ماده ۲۰ قانون مربوط به مقررات امور پزشکی و دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب سال ۱۳۳۴ (با اصلاحات بعدی) ((کمیسیون قانونی)) و به پروانه های تأسیس و مسئولان فنی ((پروانه های قانونی)) گفته می شود.

تبصره ۲- درمانگاه هایی که تاکنون از عناوین کلینیک یا پلی کلینیک استفاده می کرده اند از این به بعد فقط مجاز به استفاده از نام ((درمانگاه)) بوده و مشمول ضوابط این آیین نامه می باشند.

تبصره ۳- درمانگاهها بر حسب نوع فعالیت به درمانگاه های عمومی و تخصصی تقسیم می گردند.

تبصره ۴- درمانگاه تخصصی مؤسسه ای است به منظور ارائه خدمات تشخیصی و درمانی در یکی از رشته های تخصصی پزشکی (نظیر درمانگاه تخصصی قلب و عروق و...) و یا تشخیص و درمان یک یا چند بیماری مشخص (نظیر درمانگاه تخصصی بیماری دیابت و...) که متخصصین رشته های مختلف در آن همکاری می نمایند و طبق ضوابط موضوع آیین نامه های مربوطه تأسیس می شود.

تبصره ۵- شرایط تأسیس درمانگاه های دندانپزشکی (عمومی و تخصصی) مطابق آیین نامه مربوطه خواهد بود.

ماده ۲- پزشکانی می توانند در درمانگاه های وابسته به مراکز دولتی (آموزشی یا درمانی) شاغل گردند که دارای شرایط استخدامی و پروانه پزشکی بوده و خدمات تمامی بیمه های کشور و دریافت حق الزحمه ای که طبق تعرفه های مراکز دولتی تعیین شده اند را بپذیرند.

فصل دوم) شرایط تأسیس و بهره برداری:

ماده ۳- اجازه تأسیس (موافقت اصولی) درمانگاه به کلیه افراد حقیقی یا حقوقی که صلاحیت آنان به تأیید کمیسیون قانونی رسیده باشد در چارچوب نظام سطح بندی خدمات و ضوابط تعیین شده داده می شود و لازم است هنگام بهره برداری جهت کلیه نوبت های کاری پزشک واجد شرایط بعنوان مسئول فنی درمانگاه و همچنین کادر پزشکی و پیراپزشکی لازم معرفی گردد.

تبصره ۱- متقاضیان تأسیس درمانگاه باید حداقل ۵ نفر بوده و ۳ نفر از آن ها (نصف بعلاوه یک) از گروه پزشکی و پیراپزشکی جویای کار از مقطع کاردانی به بالا باشند. بقیه اعضا می توانند از سایر افراد حقیقی و حقوقی باشند.

تبصره ۲- دو سوم سهام داران درمانگاه بایستی از فارغ التحصیلان گروه پزشکی و پیراپزشکی باشند ضمناً هر فرد می تواند حداکثر در دو مؤسسه پزشکی سهام دار شود.

تبصره ۳- به هر فرد واجد شرایط و صلاحیت بیش از یک پروانه تأسیس داده نمی شود و هر فرد می تواند حداکثر در دو مؤسسه پزشکی (بصورت حقیقی و حقوقی) به عنوان مؤسس عضویت داشته باشد.

تبصره ۴- مدت اعتبار، تمدید یا لغو موافقت اصولی مطابق مفاد قرارداد تأسیس منعقد بین مؤسس و وزارت از تاریخ صدور حداکثر به مدت ۲ سال بوده و پس از آن در صورت عدم راه اندازی درمانگاه، لغو می شود.

تبصره ۵- تمدید یا لغو موافقت اصولی پس از مدت مزبور منوط به موافقت کمیسیون قانونی و حداکثر به مدت ۶ ماه خواهد بود.

ماده ۴- در مواردی که یکی از مؤسسین یا چند نفر از آن ها فوت نمایند و یا به تشخیص کمیسیون قانونی قادر به انجام وظایف محوله در درمانگاه نباشند، طی تشریفات معرفی که بایستی از دو سال تجاوز نماید بایستی فرد یا افراد واجد صلاحیت از طرف سایر مؤسسین و یا وراث قانونی آن ها معرفی شوند تا پس از تأیید صلاحیت از سوی کمیسیون قانونی پروانه تأسیس با عضویت فرد معرفی شده صادر گردد و در طول این مدت سایر مؤسسین یا مسئولان فنی نیز می توانند درمانگاه را اداره نموده و وظایف مؤسس یا مؤسسین قبلی را بعهده بگیرند تا پروانه تأسیس بنام افراد جدید صادر شود.

تبصره ۱- پس از انقضای مهلت قانونی مزبور پروانه تأسیس فرد لغو و یا امتیاز تأسیس مؤسس از پروانه تأسیس مشترک حذف خواهد شد.

تبصره ۲- تمامی موارد یاد شده بایستی بلافاصله کتباً به معاونت درمان دانشگاه/دانشکده مربوطه اطلاع داده شود.

ماده ۵- بهره برداری از درمانگاه و شروع به کار آن پس از اخذ موافقت اصولی منوط به معرفی مسئول فنی واجد شرایط جهت کلیه نوبت های کاری (حداقل دونفر) و احراز صلاحیت آنان توسط کمیسیون قانونی و معرفی همکاران پزشک و پیراپزشک و سایر افراد فنی واجد شرایط جویای کار و صدور پروانه تأسیس و مسئول فنی توسط وزارت و اخذ سایر مجوزهای لازم از جمله تأییدیه نقشه ساختمانی توسط دفتر فنی و دانشگاه/ دانشکده مربوطه و... می باشد.

تبصره ۱- برای اخذ پروانه بهره برداری معرفی حداقل ۵۰٪ کادر پزشکی و پیراپزشکی (مسئول فنی، پزشکان و پیراپزشکان) از دانش آموختگان گروه پزشکی و وابسته جویای کار که در مراکز دولتی، خصوصی، خیریه، ارگانها و نهادها هیچ نوع اشتغال نداشته باشند برای تمامی نوبت های کاری ضروری است.

تبصره ۲- مسئولین پذیرش و بایگانی مرکز بایستی از بین افراد جویای کار رشته کارشناسی یا کاردانی ((مدارک پزشکی)) انتخاب و معرفی شوند. (در صورت نبودن داوطلب، استفاده از سایر رشته های حرف وابسته پزشکی نظیر پرستاری بلامانع است)

تبصره ۳- رعایت فعالیت حداکثر دو نوبت کاری برای کلیه پزشکان و پیراپزشکانی که در کلیه مراکز درمانی فعالیت می کنند الزامی است و اجازه فعالیت همزمان نیز داده نمی شود.

تبصره ۴- پزشکانی که در درمانگاه فعالیت می نمایند (مسئول فنی و پزشک همکار) در همان نوبت کاری نمی توانند در مرکز دیگری فعالیت داشته باشند. ضمناً " حداکثر می توانند با دو مؤسسه درمانی (بیمارستان، درمانگاه...) همکاری داشته باشند.

ماده ۶- مسئولین فنی درمانگاه می توانند جزو مؤسسين درمانگاه نیز باشند و عکس این موضوع نیز به شرط احراز شرایط لازم بلامانع است. در هر حال هر فرد فقط می تواند مسئول فنی حداکثر دو نوبت کاری بوده و برای سایر نوبت های کاری بایستی مسئول فنی جداگانه معرفی گردد.

تبصره ۱- مسئولین فنی باید در تمامی ساعات نوبت کاری خود در درمانگاه حاضر باشند.

تبصره ۲- رعایت مفاد آیین نامه اجرایی قانون اجازه تأسیس مطب در بکارگیری پزشکان (عمومی و متخصص) به عنوان مسئول فنی و یا پزشک همکار الزامی است.

تبصره ۳- اعضاء هیئت علمی تمام وقت جغرافیایی دانشگاهها نمی توانند در بیمارستانها، درمانگاهها و... غیر سازمانی خود فعالیت نمایند.

تبصره ۴- شروع بکار درمانگاه بدون داشتن پروانه بهره برداری ممنوع می باشد.

ماده ۷- هر درمانگاه عمومی باید حداقل دارای ۳ پزشک (عمومی و متخصص) جهت ارائه خدمات در

رشته های پزشکی عمومی، تخصص داخلی و یک رشته تخصصی دیگر به انتخاب مؤسسين باشد.

تبصره ۱- در صورت عدم امکان معرفی و حضور متخصص داخلی با تأیید دانشگاه یا دانشکده مربوطه، حسب مورد موضوع در کمیسیون قانونی مطرح و تصمیم گیری خواهد شد.

تبصره ۲- در کلیه مراحل درخواست صدور مجوز تأسیس درمانگاه و تمدید آن تسلیم گواهیهای عدم سوء پیشینه و اعتیاد برای کلیه مؤسسين و مسئولان فنی الزامی است.

ماده ۸- درمانگاه بر حسب خدمات پزشکی که ارائه می دهد بایستی محل کار مناسب، لوازم و پرسنل مورد نیاز مربوطه را داشته باشد.

ماده ۹- درمانگاه اگر دارای آزمایشگاه، رادیولوژی، داروخانه و یا سایر واحدهای پاراکلینیک باشد، باید مؤسسان، مسئولان فنی صاحب صلاحیت مرتبط را طبق شرایط مقرر برای هر کدام معرفی و پروانه مسئولیت دریافت دارد. کلیه واحدهای فوق الذکر اجزای لاینفک پروانه تأسیس درمانگاه می باشند و به هیچ وجه نمی توانند از این حق مکتسبه در بیرون از درمانگاه استفاده کنند.

تبصره ۱- افزایش بخش های پاراکلینیک نظیر داروخانه، آزمایشگاه، رادیولوژی، فیزیوتراپی و... در چارچوب سطح بندی خدمات و مقررات هریک از آیین نامه های مربوطه و پس از تصویب در کمیسیون قانونی مربوطه ممکن خواهد بود.

تبصره ۲- درمانگاه های فاقد داروخانه فقط می توانند داروهای اورژانسی را برای موارد فوریتی در قفسه ای نگهداری نمایند و باید نسخه داروی مصرف شده را به بیمار بدهند.

ماده ۱۰- در صورتی که مسئول فنی درمانگاه و هریک از بخش های پاراکلینیک نخواهد به کار ادامه دهد بایستی مراتب را کتبا " دو ماه قبل به دانشگاه/ دانشکده مربوطه و مؤسس یا مؤسسان درمانگاه اعلام نماید و در طی مدت مذکور مؤسسان درمانگاه موظفند مسئول فنی واجد شرایط دیگری را معرفی نمایند تا پس از بررسی و تأیید صلاحیت وی توسط کمیسیون قانونی برابر مقررات پروانه مسئولیت فنی جدید صادر شود.

تبصره- در صورت عدم امکان بررسی صلاحیت مسئول فنی جدید در مدت مذکور توسط کمیسیون قانونی، معرفی یک نفر جانشین واجد شرایط بطور موقت (حداکثر سه ماه) توسط مؤسس یا مؤسسان الزامی است.

فصل سوم) شرایط ساختمانی-تجهیزاتی- و پرسنلی:

ماده ۱۱- ساختمان درمانگاه و تعداد اتاق ها و کلیه شرایط لازم برای تهویه، نور، سیستم های حرارتی و برودتی باید منطبق با اصول بهداشتی و فنی بوده و مورد قبول و تصویب وزارت یا دانشگاه/دانشکده مربوطه قرارگیرد.

تبصره ۱- حداقل تعداد اتاق برای تأسیس درمانگاه عمومی شامل شش اتاق و یک سالن انتظار با امکانات کافی می باشد. سطح کلی زیربنا باید حداقل ۲۰۰ مترمربع بدون در نظر گرفتن فضای لازم جهت بخش های پاراکلینیک بوده و پیش بینی های لازم برای کلیه اقدامات ایمنی از جمله اطفای حریق شده باشد. در صورتی که درمانگاه در طبقات همکف، اول یا زیرزمین ساختمان نباشد تعبیه آسانسور جهت انتقال بیماران ضروری است.

تبصره ۲- حداقل تخت های لازم جهت تزریقات و پانسمان و سرم درمانی و تحت نظر ۶ عدد با تفکیک فضای لازم برای خانم ها و آقایان می باشد.

تبصره ۳- معرفی و حضور یک نفر کارشناس یا کاردان پرستاری به دانشگاه/دانشکده مربوطه و حضور یک نفر خدمتکار در هر نوبت کاری ضروری است.

تبصره ۴- هر درمانگاه بایستی دارای درب ورودی اصلی مستقل از سایر طبقات یا واحدهای دیگر باشد تا باعث ایجاد مزاحمت برای همسایه ها نگردد. ضمناً در صورت داشتن درب مشترک رضایت کتبی کلیه مالکین واحدهای مجتمع غیرپزشکی در این خصوص و رعایت موازین بهداشت عمومی و محیط با تأیید دانشگاه/دانشکده مربوطه الزامی است.

ماده ۱۲- رعایت شاخص های سطح بندی خدمات نظیر جمعیت، فاصله مقرر بین درمانگاههای عمومی و همچنین بین درمانگاههای تخصصی مشابه با نظر وزارت یا دانشگاه/دانشکده های مربوطه به منظور رعایت اصل دسترسی مردم به خدمات بهداشتی-درمانی بر اساس ضوابطی است که از سوی وزارت به متقاضیان اعلام می گردد.

ماده ۱۳- فعالیت درمانگاه بصورت شبانه روزی و در تمامی ایام بدون تعطیلی بوده و لازم است موضوع بر روی سرسرخه و تابلوی درمانگاه نیز قید شده باشد.

ماده ۱۴- این نوع درمانگاهها باید حداقل یک دستگاه آمبولانس برای تمام ساعات در اختیار داشته باشند و در صورت دراختیار نداشتن آمبولانس باید با مراکز آمبولانس خصوصی برای تأمین نیاز بیماران قرارداد همکاری منعقد نمایند.

تبصره ۱- آمبولانس درمانگاه صرفاً "مجاز به انتقال یا جابجایی بیماران تحت درمان خود در موارد مورد نیاز می باشد.

تبصره ۲- مشخصات فنی، تجهیزات، ملزومات و خدمه آمبولانس بر اساس ضوابط اعلام شده از سوی مرکز مدیریت حوادث و فوریت های پزشکی وزارت خواهد بود.

ماده ۱۵- مندرجات تابلوی درمانگاه باید وفق پروانه صادره و از نظر ابعاد، تعداد و... منطبق بر ضوابط و دستورالعمل های وزارت یا سازمان نظام پزشکی و بدون ذکر نام پزشکان شاغل در درمانگاه باشد.

ماده ۱۶- درمانگاهها باید دارای دفتری باشند که نام و مشخصات بیماران مراجعه کننده در آن ثبت شده و برای هر یک از بیماران پرونده پزشکی شامل خلاصه ای از شرح حال بیمار، نوع معالجات و تاریخ مراجعه تشکیل دهند و حداقل به مدت ۵ سال در بایگانی نگهداری شود.

تبصره- معدوم کردن پرونده های پزشکی پس از مدت مذکور باید با اطلاع و موافقت دانشگاه/دانشکده مربوطه صورت پذیرد.

ماده ۱۷- درمانگاهها موظفند نسبت به گزارش مواردی از بیماری های واگیر و غیرواگیر که فهرست آن توسط وزارت یا دانشگاه/دانشکده ها تعیین می گردد با رعایت اصل امانتداری به مراجع قانونی ذیربط اقدام نمایند.

ماده ۱۸- رعایت کلیه موازین بهداشتی و سایر موارد بر اساس ضوابط و مقررات وزارت الزامی است.

فصل چهارم) شرح وظایف مؤسسان:

ماده ۱۹- اهم وظایف مؤسسان درمانگاهها بشرح ذیل می باشد:

الف) معرفی مسئولان فنی واجد شرایط برای درمانگاه جهت تمام نوبت های کاری و بخش های پیراپزشکی آن نظیر رادیولوژی، داروخانه، آزمایشگاه، فیزیوتراپی و... به معاونت درمان دانشگاه/دانشکده مربوطه.

تبصره- در صورت عدم امکان حضور مسئولان فنی بایستی بلافاصله فرد یا افراد واجد شرایطی را بعنوان جانشین تا حداکثر به مدت سه ماه جهت تصدی امور فنی به دانشگاه/دانشکده مربوطه معرفی نمایند.

ب) انتخاب و معرفی کلیه پزشکان همکار و کارکنان فنی واجد شرایط و جویای کار در درمانگاه بر اساس استانداردهای مربوطه.

تبصره ۱- مؤسسان می بایستی در صورت تخلف مسئول فنی از وظایف قانونی و احراز آن توسط کمیسیون قانونی مسئول فنی جدید واجد شرایط معرفی نمایند.

تبصره ۲- در صورت تخطی مؤسس از وظایف محوله، مراتب در کمیسیون قانونی مطرح و در خصوص صلاحیت مؤسس تصمیم لازم اتخاذ خواهد شد.

تبصره ۳- هرگونه تغییر و جابجایی کارکنان در مراحل بعدی بایستی با اطلاع معاونت درمان دانشگاه/دانشکده (براساس استانداردهای مربوط) صورت گیرد.

ج) معرفی کلیه پزشکان و پیراپزشکان شاغل که در درمانگاهها به صورت تمام وقت و یا پاره وقت همکاری می کنند، بهمراه کلیه مدارک لازم نظیر پروانه مطب معتبر،... به معاونت درمان دانشگاه/دانشکده مزبور براساس دستورالعمل های موجود.

تبصره- اخذ گواهی عدم اشتغال پزشکی در بیش از یک مؤسسه (به غیر از مطب شخصی) از معاونت درمان دانشگاه مربوطه الزامی می باشد.

د) تأمین تجهیزات عمومی و ملزومات پزشکی، دارویی و غیره بر اساس استانداردهای مربوطه.

ه) رعایت کلیه ضوابط، مقررات، دستورالعمل ها و تعرفه های مصوب.

و) رعایت و اجرای نظریات و پیشنهادات مسئول فنی درمانگاه در امور پزشکی و فنی بر اساس ضوابط

ز) برنامه ریزی و سازماندهی جهت جلب رضایت مراجعین و رعایت منشور حقوق بیماران.

ح) نصب تابلوی اعلانات در داخل سالن انتظار با درج مشخصات و تخصص کلیه پزشکان شاغل در نوبت های مختلف کاری، تعرفه های اعلام شده، اطلاعیه ها و...

ط) کنترل و مراقبت وضعیت ساختمان، تجهیزات، تأسیسات ایمنی و تأمین تجهیزات عمومی و ملزومات مورد نیاز بر اساس استانداردهای مربوطه

ی) تعهد کتبی مؤسسه مبنی بر همکاری با وزارت و دانشگاه/دانشکده مربوطه در هنگام بروز حوادث غیر مترقبه یا اعلام نیاز از طرف آن ها.

فصل پنجم) وظایف مسئولان فنی:

ماده ۲۰- اهم وظایف مسئولان فنی درمانگاه عبارتند از:

- الف) حضور مستمر و فعال در ساعات تصدی مسئولیت فنی و پاسخگویی در قبال اقدامات انجام شده
- ب) نظارت بر نحوه ارائه خدمات توسط پزشکان و پیراپزشکان و سایر کارکنان درمانگاه و ابلاغ تذکرات لازم به آنان و پیگیری اقدامات اجرایی و در صورت تخطی از آن اعلام مراتب به دانشگاهها/دانشکده های ذیربط
- ج) بررسی و اعلام صلاحیت کارکنان فنی شاغل در درمانگاه.
- د) تهیه و تنظیم برنامه کاری قسمت های مختلف درمانگاه و نظارت بر حسن انجام خدمات درمانی در ساعات تعیین شده.
- ه) نظارت بر نحوه تأمین، کیفیت، قابل استفاده و مصرف بودن تجهیزات و ملزومات هر بخش و نیز داروهای موجود در درمانگاه.
- و) ارتقاء سطح کیفی ارائه خدمات درمانی و فوریتهای پزشکی.
- ز) نظارت بر تهیه، تنظیم و نگهداری پرونده پزشکی کلیه بیماران مراجعه کننده و نیز بررسی شرح حال و دستورات پزشکی مندرج در آن و تذکر به مسئولین مربوطه در صورت تخطی از موازین علمی و فنی.
- ح) رعایت و نظارت بر حسن اجرای استانداردهای مربوط به تابلو و سرنسخه های درمانگاه و پزشکان و درج نام درمانگاه، نشانی، شماره تلفن، ساعات کار، نوع مؤسسه و فعالیت آن (خصوصی، خیریه، دولتی و...) بر روی آنها.
- ط) ثبت و ارائه دقیق آمار فعالیت درمانگاه به تفکیک خدمات تشخیصی و درمانی مربوطه و ارسال به دانشگاه/دانشکده های ذیربط بطور مستمر و هر ۶ ماه یکبار از طریق برنامه نرم افزاری که از طریق وزارت اعلام خواهد شد.
- ی) نظارت بر پذیرش بیماران تحت پوشش بیمه های درمانی طبق ضوابط مربوطه.
- ک) پذیرش و بررسی وضعیت بیماران اورژانس و انجام اقدامات درمانی اولیه لازم با همکاری کادر فنی درمانگاه و اخذ پذیرش از مراکز درمانی مجهز تا اعزام بیمار.
- ل) رعایت و اجرای کلیه مقررات و دستورالعمل های وزارت، نظارت بر حفظ شئون پزشکی و نیز موازین اسلامی، اخلاقی، فنی و...
- م) هماهنگی کلی بین مسئولان فنی هر یک از بخش های پیراپزشکی درمانگاه در چارچوب ضوابط و شرایط آیین نامه های مربوطه.
- تبصره- مسئولیت فنی هر یک از بخش های مذکور بعهدہ مسئول فنی مربوطه خواهد بود.

فصل ششم) شرایط ارزشیابی:

ماده ۲۱- مؤسسان درمانگاه موظفند هر سال نسبت به اعلام تقاضای ارزشیابی طبق ضوابط و استانداردهای موجود توسط وزارت اقدام نمایند.

تبصره ۱- ضوابط و استانداردهای ارزشیابی درمانگاه توسط وزارت ابلاغ خواهد شد.

تبصره ۲- درمانگاهها موظفند آخرین درجه ارزشیابی درمانگاه را در قسمت پذیرش به نحوی که کاملاً قابل رؤیت باشد نصب نمایند.

فصل هفتم) سایر ضوابط:

ماده ۲۲- درمانگاهها فقط مجاز به ارائه خدماتی هستند که در پروانه تأسیس آن ها قید و یا مجوز گسترش آنرا دریافت کرده اند می باشند.

تبصره ۱- خدمات مجاز در درمانگاهها مطابق ضوابط و مقررات جاری وزارت خواهد بود و در صورت تغییر به نحو مقتضی به اطلاع خواهد رسید.

تبصره ۲- انجام تزریقات و پانسمان و سرم درمانی تابع ضوابط تعیین شده از سوی وزارت می باشد.

ماده ۲۳- رعایت قانون و آیین نامه مرتبط با انطباق امور پزشکی با موازین شرع مقدس و کلیه شئونات حرفه ای و اخلاقی در ارائه خدمات به بیماران ضروریست.

ماده ۲۴- در صورت عدم وجود واحد ارائه خدمات بهداشتی درمانی در محل، درمانگاهها می توانند با تأیید معاونت بهداشتی دانشگاه/دانشکده مربوطه پایگاه بهداشتی موقت در درمانگاه دایر نمایند.

ماده ۲۵- کلیه درمانگاهها موظفند حداکثر ظرف مدت یکسال از تاریخ تصویب این آیین نامه وضعیت خود را با این آیین نامه وفق دهند.

ماده ۲۶- تمدید پروانه های تأسیس و مسئولان فنی درمانگاهها بر اساس قانون آموزش مداوم جامعه پزشکی و ضوابط تعیین شده از سوی وزارت و نیز بر اساس مقررات این آیین نامه خواهد بود.

ماده ۲۷- کلیه درمانگاهها موظف هستند زباله های عفونی را تفکیک کرده و کلیه سرنگ های استفاده شده را در ظروف استاندارد safty box جمع آوری و آن ها را مطابق با ضوابط علمی اعلام شده امحاء نمایند.

فصل هشتم) تخلفات :

ماده ۲۸- در صورتیکه مؤسسان یا مسئولان فنی درمانگاه از ضوابط و مقررات آیین نامه تخطی نمایند به نحو زیر اقدام خواهد شد.

الف) بار اول تذکر شفاهی با قید موضوع در صورتجلسه بازرسی محل توسط کارشناسان یا بازرسان وزارت یا دانشگاه/دانشکده های ذیربط.

ب) بار دوم اخطار کتبی توسط وزارت یا دانشگاه/دانشکده مربوط و اعلام مراتب به سازمانهای بیمه گر و سازمان نظام پزشکی کشور.

ج) در صورت تکرار تخلفات و عدم توجه به اخطارهای قبلی (اعم از شفاهی و کتبی) چنانچه اعمال انجام شده در قالب قانون تعزیرات حکومتی در امور بهداشتی و درمانی مصوب سال ۱۳۶۷ مجمع تشخیص مصلحت نظام باشد موضوع به کمیسیون ماده ۱۱ قانون فوق الذکر و در سایر موارد نیز به محاکم عمومی احاله خواهند شد.

د) بررسی نحوه اجرای تصمیمات کمیسیون مذکور و آراء صادره از سوی محاکم قضایی اعم از (تعطیل دائم یا موقت، ابطال پروانه و...) توسط کمیسیون قانونی بررسی و جهت اجرا به واحدهای ذیربط ارجاع می گردد.

ماده ۲۹- این آیین نامه در ۲۹ ماده و ۴۱ تبصره به استناد ماده ۲۴ قانون مربوط به مقررات امور پزشکی، دارویی و مواد خوردنی و آشامیدنی مصوب ۱۳۳۴ و بندهای ۱۱، ۱۲، ۱۳ ماده یک قانون تشکیلات و وظایف وزارت متبوع در تاریخ ۱۳۸۳/۱۲/۲۴ به تصویب رسیده و با رعایت سایر مقررات از جمله آیین نامه تأسیس مطب مصوب هیأت وزیران، قوانین سازمان نظام پزشکی و... قابل اجرا است. ضمناً" با ابلاغ این آیین نامه، آیین نامه های قبلی مترتب بر آن ملغی می گردد. ک/۱۲/۴

دکتر مسعود پزشکیان

وزیر